

na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz kończącym postępowanie dotyczące przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Brazylii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽³⁾ nałożono na folię aluminiową do użytku domowego, również na folię aluminiową do dalszego przetwarzania i przewiduje jej zwolnienie z cła antydumpingowego wyłącznie na warunkach określonych w art. 1 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego 2017/271?

2. Czy art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego 2017/271 jest nieważny ze względu na to, że Komisja, wydając rozporządzenie wykonawcze 2017/271, dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, ponieważ jej założenie, zgodnie z którym 80 % produktów objętych dochodzeniem miały stanowić nieznacznie zmienione produkty, nie jest w wystarczającym stopniu uzasadnione?
3. Czy art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego 2017/271 jest nieważny ze względu na to, że Komisja, wydając rozporządzenie wykonawcze 2017/271, dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, ponieważ nie zbadała końcowego przeznaczenia przywożonych folii aluminiowych w Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. 2017, L 40, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. 2016, L 176, s. 21.

⁽³⁾ Dz.U. 2015, L 332, s. 63.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 27 września 2019 r. – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l’Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL przeciwko Radzie ministrów

(Sprawa C-718/19)

(2019/C 413/35)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l’Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL

Strona pozwana: Rada ministrów

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 20 i 21 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz dyrektywę 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r., w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającą rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającą dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom prawa krajowego, które stosują do obywateli Unii i członków ich rodzin przepisy podobne do tych, które stanowią transpozycję, w odniesieniu do obywateli państw trzecich, art. 7 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r., w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich”, a mianowicie przepisom pozwalającym zobowiązać obywateli Unii lub członków ich rodzin do poddania się środkom zapobiegawczym w celu uniknięcia ryzyka ucieczki w okresie, który został im wyznaczony na opuszczenie terytorium w następstwie wydania decyzji o zakończeniu pobytu ze względu na porządek publiczny lub w trakcie przedłużenia tego okresu?

- 2) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 20 i 21 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz dyrektywę 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r., w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniającą rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającą dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG” należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom prawa krajowego, które stosują do obywateli Unii i członków ich rodzin, którzy nie zastosowali się do decyzji o zakończeniu pobytu wydanej z uwagi na porządek publiczny lub bezpieczeństwo publiczne, przepis identyczny z przepisem stosowanym wobec obywateli państw trzecich znajdujących się w takiej samej sytuacji w odniesieniu do maksymalnego okresu zatrzymania w celu wydalenia, czyli ośmiu miesięcy?

(¹) Dz.U. 2004, L 158, s. 77.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 1 października 2019 r. – postępowanie karne przeciwko HP

(Sprawa C-724/19)

(2019/C 413/36)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Strony w postępowaniu głównym

HP

Pytania prejudycjalne

Czy przepis krajowy taki jak art. 5 ust. 1 pkt 1 Zakon za Ewropejskata zapowed za razsledwane (ustawy o europejskim nakazie dochodzeniowym) jest zgodny z art. 2 lit. c) ppkt (i) dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE (¹) z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych] oraz z zasadą równoważności, jeśli w tym art. 5 ust. 1 pkt 1 wskazano prokuratora jako organ właściwy, w postępowaniu przygotowawczym w ramach postępowania karnego, do wydania europejskiego nakazu dochodzeniowego dotyczącego udostępnienia danych telekomunikacyjnych i informacji o lokalizacji, związanych z wiadomościami przesyłanymi na odległość – podczas gdy w identycznej sytuacji krajowej właściwym organem jest sąd?

Czy uznanie takiego europejskiego nakazu dochodzeniowego przez właściwy organ w państwie wykonującym (prokuratora lub sędziego śledczego) zastępuje postanowienie sądu, wymagane zgodnie z prawem państwa wydającego nakaz?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych, Dz.U. 2014, L 130, s. 1.